

Dato: 10. maj 2013

Lovsekretariatet

Ministeren for by, bolig og landdistrikters besvarelse af spørgsmål nr. S 1791 af Karina Adsbøl (DF)

Spørgsmål nr. S 1791:

Vil ministeren redegøre for, om ministeren stadig har den holdning, som ministeren havde i forbindelse med Socialdemokraterne og SF's ghettoudspil – Ny tryghed i udsatte boligområder, og hvilke initiativer vil ministeren i givet fald tage?

(Spm. nr. S 1791).

Svar:

Som jeg også svarede Jane Heitmann (V) på S 1516 og S 1517 d. 9. april 2013, er det for regeringen og for mig som boligminister afgørende, at alle kan føle sig trygge, der hvor de bor.

Desværre viser foreløbige resultater fra en undersøgelse, som Center for Boligsocial Udvikling (CFBU) udarbejder om trygheden i de udsatte boligområder i Danmark, at der er flere beboere i de udsatte almene boligområder, som føler sig utrygge ved at færdes omkring deres hjem, når det er mørkt, end der er i andre boligområder.

Det viser sig, at det, der gør beboerne utrygge, *ikke* er kriminalitet, men såkaldt normbrydende adfærd, såsom knallertkørsel, store grupper der hænger ud og som fx kommer med tilråb til forbipasserende osv.

Trygge boligområder er en forudsætning for, at vi kan skabe en positiv udvikling i de udsatte boligområder. CFBU's undersøgelse bekræfter mig i, at problemer med utryghed kan løses. Vi skal fortsætte med og yderligere understøtte det gode arbejde, der allerede er i gang for at styrke trygheden i de udsatte boligområder.

Bekæmpelse af normbrydende adfærd med henblik på at styrke trygheden kalder på en helhedsorienteret indsats, og i mange boligområder er der gennemført fysiske forandringer, fx forbedret belysning, beskæring af træer og buske samt trimning af buskads, ændret infrastruktur og nedrivning. Der er gennemført tryghedsvandringer, som peger på, hvor der er utrygt, sådan at der målrettet kan gøres noget ved problemet.

I forhold til børnene og de unge er der i de fleste udsatte boligområder iværksat boligsociale indsatser, som tilbyder børn og unge attraktive alternativer til livet på gaden. Der er målrettede indsatser, som formidler fritidsjobs og hjælper med lektier, skolefastholdelse og uddannelsesvalg. Andre tilbud er ligeledes målrettet børn og unge, der er i problemer eller befinder sig i en gråzone. Fx giver brandkadet-uddannelsen de unge et bedre forhold til autoriteter og normer generelt.

Med den seneste satspuljeaftale er der endvidere afsat midler til bl.a. tryghedsskabende og beskæftigelsesfremmende indsatser, som hermed kan supplere de igangværende indsatser.

Flere indsatser omfatter tiltag, som inddrager hele familien i arbejdet med at forbedre de rammer, som omgiver de unges adfærd i boligområderne. I tilfælde, hvor det ikke ad frivillighedens vej kan lykkes at få børn og unge til at rette sig efter almindelige regler og normer, har kommunalbestyrelsen således mulighed for at meddele forældre et forældrepålæg efter servicelovens § 57 a. Forældrepålægget kan angive en eller flere konkrete handlepligter, som skal være egnede til at bidrage til løsning af den unges problemer, f.eks. i forhold til at sikre, at den unge er hjemme på et nærmere fastsat tidspunkt hver aften. Endvidere kan kommunalbestyrelsen efter servicelovens § 57 b meddele unge i alderen 12-17 år et ungepålæg, som kan angive en eller flere handlepligter over for den unge, herunder f.eks. vedr. oprettelse af forurettet skade eller hvornår den unge skal være hjemme om aftenen. Endelig kan der nævnes, at der i satspuljeaftalen for 2012 blev afsat midler til udbredelsen af evidensbaserede metoder til målrettet forebyggelse i familien, som netop skal styrke forældrene i deres forældrerolle.

Det er endvidere boligorganisationens pligt at sørge for, at husordenen for ejendommen overholdes. Når en lejer, dennes husstand eller dennes gæster overtræder husordenen, fx ved trusler, vold, uacceptabel støj eller chikane, har boligorganisationen forskellige reaktionsmuligheder afhængigt af overtrædelsens grovhed. Reaktionsmuligheder kan gå lige fra en skriftlig påmindelse om overholdelse af husordenen, over en egentlig advarsel via beboerklagenævnet til en ophævelse af lejemålet.

Der er altså en lang række muligheder for kommuner og boligorganisationer for at øge trygheden i de udsatte boligområder. Derfor finder jeg det overordentlig vigtigt, at kommunerne bruger de mange redskaber, som rent faktisk er tilgængelige i dag, ikke mindst for at dæmme op for normafvigende adfærd blandt børn og unge.

Med venlig hilsen

Carsten Hansen